

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det skal være til fru Aase Olesen, der for det første siger, at grunden til, at SF og VS ikke mener, der er noget problem her, er, at vi mener, at alle skal have lige meget. Det tror jeg aldrig nogen sinde jeg har udtalt mig om, og jeg er ikke af den opfattelse, at alle skal have lige meget. Det, jeg mener, er, at kommunerne simpelt hen kan bruge § 37, som den er ment, og det vil sige, at for hver enkelt bistandsøgende, der kommer ind, bruger man skønsprincippet. Det, der er problemet med denne cirkulæreskrivelse – for endnu en gang at skære det ud i pap – er, at man foreslår nogle faste takster, der ikke har nogen mening. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at man piller en speciel gruppe ud. Nu siger socialministeren ganske vist, at det ikke er nogen speciel gruppe, men lige bagefter siger han, at det drejer sig om unge. Man piller en bestemt gruppe ud og siger, at som vejledende udgangspunkt er det de takster, der skal bruges, og det er netop i modstrid med bistandslovens § 37, hvor man som udgangspunkt skal bruge et andet sæt takster. Jeg mener faktisk ikke, at det er noget som helst problem. Man kan bruge § 37, som den er, og så har kommunerne nu med den sociale meddelelse i hånden et godt grundlag for at vurdere disse sager.

Så kan jeg ikke lade være med at sige – når fru Aase Olesen siger: »hvis man er tilfreds med, at satserne svinger helt enormt fra kommune til kommune« og dermed antyder, at det er SFs og VS' skyld – at der er intet parti i dette folketing, der som det radikale venstre har fået satserne til at svinge helt kolossalt efter bistandslovens § 37. Det gjorde man ved at lave denne kolossalt mystiske tilføjelse til § 37, den, der hedder § 37, stk. 4. Den har virkelig fået satserne rundt omkring til at svinge, og det bærer det radikale venstre hovedansvaret for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger.
 (Fremsat 26/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Industriministeren har med dette lovforslag foreslået en ændring til en enkelt paragraf i monopolloven. Den nuværende lov er fra 1955 med kun få ændringer, senest i 1979. Der skal ikke være tvivl om, at socialdemokratiet gerne havde set en egentlig revision af den nu snart 30 år gamle lov.

Ministeren gør i sin fremsættelsestale meget ud af den brede politiske tilslutning til den foreslåede ændring og henviser til, at denne ændring til monopollovens § 12 også var med i den tidligere regerings lovudkast. Det er rigtigt, at denne ændring også var med i den socialdemokratiske regerings lovforberedende arbejde, men jeg må stærkt understrege, at der i vores forslag var en høj grad af balance mellem forbrugerinteresser og erhvervsinteresser. Der var i alt 12 ændringsforslag ud over konsekvensen af ministeriets navneskifte, som også er med her i lovforslag L 112.

Industriministerens forslag giver adgang til at indregne forsknings- og produktudviklingsomkostninger i priserne. Det vil sige, at monopoltilsynet ved fastsættelse af højestepriser eller højesteavancer kan fravige de sædvanlige principper for godkendelser, når tungtvejende hensyn taler herfor.

Vores tvivl ligger ikke i, at der vil ske en styrkelse af produktudviklingen og en stimulering af forskningen, men mere i den indflydelse, ordningen vil få på priserne. Den almindelige danske forbruger er hårdt ramt i forvejen af regeringens spareiver – jeg tæn-